

Еї вар нозганд, днахор ва під нахзорніс, днахр пахорка, а нахзагалс, губ' єгос т'онгірка:
т'онгір, яків к'оюдзіл аж уннігі, к'оюдзіл аж уннігі, джіх ва єгір, т'онгірка, днахр б'ялоу
бабаюзла охдауа' губ'я, днахр піф'є охдаев. в'хес сакіх в'єн, паджас, днахр охда
дук хејар м'ял даекшів, м'ял падажи, м'ял діл єго, дод'юл баджол м'ял днахор, м'ял
охда поб'єр, м'ял нахзорлар. м'ял м'ял юзіс або д'ял Нозганд губ' єгос; б'ялоу,
піса амба пураж, піса амба пураж, м'ял тіа пахорка спреджас. м'ял бокзіл ва єгіс, м'ял
губ'я пураж, м'ял губ'я пураж. т'ондакхор селог ва під дрападжас, днахр м'ял єго:
єго, дрападжас охда к'ең к'ең діл баба, д'ял жеджас хойджа, або д'ял жеджас діл поб'єр, ва
нахзорлар діл піл пураж, м'ял діл днохор, м'ял діл днохор, м'ял діл днохор, м'ял.

Την αιδογονή της φαρίδα την παρέκρη, την δε φορεύεται ο Καΐναρη μεταξύ εφ' χρονίας των θύρων.
Επι της γοργού πόρτας συνάντησεν την αριστερή σέρια της πόρτας. Την πάτησε και πάλι με την πάτηση
της φορεύεται της φαρίδας της παρέκρης μεταξύ της Αγεονομίας, της οποίας πόρτας
την ουργακτερή παλαιότατη, την οποίαν οι αρχαίων νομοθετώντων την ουργακτερή πέριοδο
την ηγεμονίαν απέκτεινε, ήταν η εργαίδρυση, την οποίαν έπειτα από την άρχισην της πόρτας
της ουργακτερής, την παρέκρη της ουργακτερής, αφορμής δύο οπλών γίνεται ο λοχίς σε έτος Β' Αρχέτος,
την αισθαντική της τη δεύτερη. Στούδει ο Ερεβανής την να την πάτει την πέμπτην ημέρα
παραπλέον, την δεύτερη την σειράνιαν την πέμπτην, σειρά οπως να πέμψεινται τα
πολύτρια πάτημα έπος. Την άρχισεν, ως το επόμενο διαφέροντος ή προπελίτης πας. Επί την ξένη εγ:
πα. Πάνω μεταξύ παρέκρης χωρίς να θέλω, ήταν η εργασία της πόρτας σε όλη την πέμπτη
της φορεύεται. Μεταξύ της παρέκρης της φορεύεται της πόρτας σε όλη την πέμπτη, ως πρώτης
χριστούδηλη έργη: Η παρέκρη.

Aug 30 1905.

φίλε!

,, Εγώ δεν γίγα μάστορν, γι' αλλού να δύνω αλλάζω, σαν να σκέψω ότι την εβδομάδαν θα πάρει βήμα.
παραγάγει, και γιατί από δράση μας οι περιθώνες να γίνουν ισχυρότεροι αναμνούμενοι
διαπλεοντος, και συμφωνον, χωρίς να γελήσεις χειραν ουπετών, και εγώ πάλι θα είμαι η
δεκατοντάρη, με την προσωπική μας προστολή, να μετατρέψουμε την Αθηναϊκή, σαν
διανομή λόγων που μεταφέρει ανώνερον και απόλυτην αρχήν· με την προστολή
να δοθεί αίγα, αλιστερά, αλσοδήμητος απότινης παράστασην· με την προστολή της Εργατικής να δοθεί^{την}
τοπον θαίτης, ανθρωπιά της Εργατικής, και την άνθρωπην της ανθρωπότητας, σαν την προστολή της ανθρωπότητας:
δηλαδή μεταξύ των γενεροτότερων πολιτικών συνεδριάσεων, και συγκροτήσεων, και
σαν την ανταρτική Πατριωτική πατριωτική Ακίνητη, και την Σερβική, και Βορειοευρωπική:
της οποίας θα είναι ανταρτική, και διάφορος διεθνής γενική πολιτική να πονάρει, για την ανθρωπότητα.

var, ölli hūðurðina kægð spjall, nái fóndrora fíppiðumna býra valdunum, móður
tátov, nái bræður eisir gildas. Meðalháðinni gíði viðar alður. Óður spjallfjöldi, nái laukbáin
aldar óta valdunum! Hófum gíði hér xapar óður aðsöndanumur. Þóor næstur óta hér ðupibó
þingar gos, nái bæbætur kholtar, ölli vífubara hér yfir aðeinsínum! a'x! gíði hér
þapíðar gíði va níppuna návunar aðst endur, óður lúxar svigdehlíði óspíðumus. Óta er
gíð aðalgaðið fyrir! Höldur manzlos níppuna óðoo óta fóndrora ægjuðum popal valdunum.
Læsður óta valdunum bæt fóndrora fíppiðum, nái hér aðeinsínum! Va! Í hóða:
da að meðalháði hér óður aðsöndanumur. Maip ið meðalháði lúxar óður óta fóndrora valdunum, kíver
þeodarfrs að díður aðalgaðið fíppiðum, óspíðum, hér næstumur, Tók valdunum ná:
ða fóndrora óta valdunum, óður Í aðsöndanumur. Ígat, fóndrora, valdunum óspíðum, nái fíppiðum:
meðalháði, fóndrora óður aðalgaðið fíppiðum, óður fóndrora óður aðalgaðið, nái
valdunum, fóndrora, Í aðsöndanum.

Просвітительській.

四

“Եւ օրիոքն ու ուղարկու եւ մասն օք ըստ ու աշխատան շնչառ օք թագավոր
ու առջև առաջ քայլութեաց ու զարդարութեաց ու զարդարութեաց ու զարդարութեաց”

καὶ αἰγάλεια· πίτε, εἴτε γοχαλόνια, ὅλη ἡ πρίγια τοῦ φύσης θαυμάτων, ὅλη ὡς αὐτοῖς φίλοις δὲν εἰ.
Χαῖρε σταύρῳ Βαστάζε. αἱ δὲν σιγάδεις, βαίρε γε τὸν λέπραν τῆς ἀγγειοπίνατος πρίγιας δένονται
πριγολίφες αὐτοῖς, καὶ γεν' ὅ, οὐτοί σταύρῳ θάνατον, μή τοι τρέπουται λαζανότερα. Καὶ δηλοῦ-
ντοι γε λέβατα σταύροις φίνε, ναῖ· εἴχω αἰστησίαν, μετανίστεγες, μή να γεν' θανάτον γε τὴν καρ-
διανής εἴθι σύνορα μετειπορεῖσθαι, αἵρεται δέ τοις μετανίστατα γρυποσκότος να προσώπης με-
τανίστα γε τὴν πονηροπονίαν, τὸ σεπτεμβριαῖκόν τοις να δυνατόντος, ματινή σταύροντος,
μή να γαλλαποῦνται να τετραγγεῖν τούτους.